

**UČÍME
SE ČÍST**

F – Čtu plynule a s jistotou
Nové zkušenosti

CESTA LETADLEM

Roderick Hunt,
Annemarie Young, Aleš Brychta

 GRADA®

Tipy na společné čtení a povídání

Krátké příběhy budou děti bavit, povzbudí jejich zájem o čtení a seznámí je s novými situacemi a prostředím.

- Povídejte si o názvu a obrázku na obálce.
- Povídejte si o tom, jaká jsou očekávání a pocity vašeho dítěte.
- Přečtěte si příběh společně.
- Užijte si hledání schovaných slunečních brýlí.

Po přečtení příběhu:

- Hledejte odpovědi na otázky ze str. 27.
- Podívejte se na obrázky a nová slova na str. 28–29.
- Pobavte se hledáním obrázků v knize.
- Nakonec vyřešte hádanku na str. 30.

Hezky si to užijte!

Na každém obrázku najdi sluneční brýle.

CESTA LETADLEM

Roderick Hunt • Annemarie Young
ilustroval Aleš Brychta

„Hurá!“ vykřikl tatínek. „Vyhráli jsme prázdninový pobyt na Kanárských ostrovech. Poletíme letadlem a budeme bydlet v čtyřhvězdičkovém hotelu hned na pláži.“

„Ještě nikdy jsme letadlem neletěli,“
řekla Ema.

„Ani jsme nebydleli v hotelu,“ řekl
David.

„Už se nemůžu dočkat!“ zasmál se Vítek.

„Děkujeme, Alíku!“ řekl tatínek.
„Vyhráli jsme v soutěži, která byla na
balení tvých granulí.“
„Moc hodný Alík,“ pochválila ho Ema.

„Poletíme o jarních prázdninách,“ řekla maminka.

„Alíka vzít nemůžeme, ale postará se o něj babička.“

„To se mu bude líbit,“ řekl David.

Konečně byl čas balit.

Ema si připravila spoustu oblečení.
„Tolik toho nepotřebuješ,“ řekla maminka.

Vítek si připravil spoustu hraček. „Tohle všechno si vzít nemůžeš,“ řekl tatínek.

David to vyřešil správně. „Tričko, kraťasy, čepici a knížku,“ řekl.

Na letiště jeli autokarem ...

... museli počkat na registraci ...

... odevzdali svá zavazadla ...

... ukázali pasy. Vítek dokonce udělal pas i pro svého medvídka Míšu.

Potom prošli bezpečnostní kontrolou.
Vítkova taška musela projet rentgenovou
prohlídkou – dokonce i medvídek Míša!
Neztrať se mi, Míšo,“ zašeptal Vítek.

Konečně byl čas nastoupit na palubu letadla. Vítek byl nadšený. Letadlo bylo skutečně velké.

„Tohle letadlo je obrovské,“ řekl Vítek.
„A má spoustu sedadel.“
„Tahle místa jsou naše,“ ukázala maminka.
Všichni chtěli sedět u okna.

Nakonec nechali Vítka, aby si sedl
k oknu.

„Vezměte si své knížky a hry a rychle si
sedněte,“ řekl tatínek.

Stevard se jmenoval Guy. Dal dětem balíčky se čtením a pastelkami, aby měly cestou co dělat.

„Je to dlouhý let,“ řekl Guy.

„Zapněte si bezpečnostní pásy a ujistěte se, že jsou vaše sedadla ve svislé poloze,“ řekl Guy. Potom všem vysvětlil, co by měli dělat v případě, že by nastaly problémy.

„Budeš mě při startu držet za ruku?“
zeptala se maminka Vítka. „Trochu se
bojím.“

„Dobře,“ řekl Vítek. „Já se nebojím.
Já se těším.“

Za nějaký čas přinesly letušky a stevardi jídlo na malých táckách.

„Ani nemám hlad,“ řekla Ema.

„To já tedy ano,“ těšil se tatínek.

Letadlo konečně přistálo. „Nebylo to tak hrozné,“ oddychla si maminka.

Prošli pasovou kontrolou.